

Ekstrakt-Udskrift

af

Sø- og Handelsrettens Skrivelse af 16de September 1891.

Med Skrivelse af 13de August d. A. har Justitsministeriet under Fremsendelse af den hermed tilbagefølgende endelige Betænkning af 20de Marts d. A. fra det af Landstinget nedsatte Udvalg over Forslag til Lov om Patenter og af den ligeledes tilbagefølgende Skrivelse derom fra Indenrigsministeriet af 24de Juli d. A. begært en Udtalelse af Sø- og Handelsretten særlig angaaende de i den nævnte Betænkning indeholdte Ændringsforslag vedrørende Behandlingen og Paafæendelsen af Retsfager om Patenters Uagtsomhed og Fortabelse og om Erstatning og Straf for Brud paa Patenter — og skal Retten, efter at den i den Anledning, saa snart det har været muligt, har afholdt et Forhandlingsmøde, ikke undlade at bemærke følgende:

Da Landstingsudvalget i dets endelige Betænkning har forandret de Retten under 31te Januar d. A. af Justitsministeriet tilføjede foreløbige Ændringsforslag derhen, at 4 tekniske Medlemmer skulle deltage i Behandlingen og Paafæendelsen af enhver af de nævnte Retsfager („Patentsager“) ved Sø- og Handelsretten — hvorfor det foreslaaede fremtidige Antal af tekniske Medlemmer ved Retten samtidig er forøget i Ændringsforslagene til 20 i alt (i Stedet for 10 i de foreløbige Ændringsforslag) — og at Rettens handelskyndige Medlemmer derimod ikke, som oprindeligt paatænkt, skulle deltage i disse Sager, bortfalder selvfølgelig dermed den Frygt for en Overbebyrdelse af de sidstnævnte (de handelskyndige) Medlemmer ved den foreslaaede ny Ordning, som blev fremhævet i Rettens tidligere Erklæring af 18de Februar d. A. — Men, idet Retten i øvrigt henholder sig til sin nævnte tidligere Erklæring, kan den dog fremdeles ikke finde denne Ordning tilraadelig — og derved, at der af Udvalget er blevet foretaget den nye omtalte, i og for sig hensigtsmæssige Forandring i den foreslaaede Ordning, hvorved en af Sagenes tingene imod samme fjernes, fremtræder den endog som endnu mindre naturlig begrundet.

Retten kan nemlig vel erkende Betydningen af de Grunde, der af Landstingsudvalget ere fremførte som talende imod at henlægge „Patentsagerne“ til Hof- og Stadsretten, men den maa samtidig paa ny, som allerede i dens tidligere Erklæring udtalt, fremhæve, at saa længe der kun er Tale om „Patentsager“, turde det naturlige være at gaa den i Lykkeland fulgte Vej, nemlig at henlægge disse Sager til en til selve Patentkommissionen knyttet selvstændig dømmende Afdeling af denne, for hvilken Proceduren godt kunde blive i det væsentlige tilsvarende til den ved Sø- og Handelsretten fulgte. — Derimod ses der ikke at være nogen Nødvendighed eller endog blot nogen naturlig Grund til, for at tilvejebringe en lignende Proceduremaade i „Patentsager“, at henlægge disse til Sø- og Handelsretten, med hvis øvrige Virksomhed de ikke staa i nogen organisk Forbindelse, og med hvilken de, efter at den omtalte af Landstingsudvalget i dets endelige Betænkning foretagne Forandring er iværksat, i Virkeligheden kun vilde komme til at staa i en rent ydre Forbindelse gennem fælles Formand (Næstformand), fælles Kontor og fælles Lokale.